

в поліції не може виконувати свою роботу добре» – 29,5 %, «жінка і зброя є не сумісними» – 29,1 %, «жінка в діяльності поліції може виконувати тільки окремі види завдань» – 26,6 % тощо [3, с. 7].

Без сумніву, усі ці стереотипи не являються об'єктивними, проте їх існування призводять до того, що жінки відмовляються від так званих «нежіночих» професій, що безумовно, заважає їх самореалізації та професійному розвитку.

Попри існуючі в суспільстві стереотипи, слід зауважити позитивну тенденцію у сприйнятті жінок у поліції: якщо раніше професія поліцейської для жінки вважалась недоступною, то в теперішній час жінка в поліції стає соціальною нормою, а служба жінки в поліції дає позитивні результати та є безумовно, ефективною. Так, жінки демонструють більш високий рівень виконавчої дисципліни, є більш комунікабельними, краще працюють з неповнолітніми, мають більше можливостей та більше включені у подолання насилля проти жінок і домашнього насильства, не виявляють агресію та менш схильні застосовувати силові методи впливу.

Список використаних джерел

1. Гаркуша А.Г. Гендерний паритет: жінка в національній поліції України. *Теорія та практика державного управління і місцевого самоврядування*. 2019. № 1. С. 1–12. URL: http://el-zbirnudu.at.ua/2019_1/4.pdf.

2. Горбачова О.В. Соціально-психологічні аспекти встановлення гендерного паритету в Національній поліції України. *Право і безпека*. 2016. № 4 (63). С. 1–5. URL: http://dpspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/1695/PiB_Gorbachova_2016_4.pdf?sequence=2&isAllowed=y.

3. Смірнова О. М. Психологічні умови забезпечення гендерної рівності в діяльності органів внутрішніх справ України: автореф. дис. ... канд. психол. наук: 19.00.06. Харків, 2015. 20 с.

Малоголова Олеся Олексіївна,

наукова співробітниця наукової лабораторії з проблем психологічного забезпечення та психофізіологічних досліджень ННІЗДН Національної академії внутрішніх справ, кандидатка юридичних наук

ПИТАННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ В УКРАЇНІ ЯК ГАРАНТІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ

Нині діяльність представників міжнародної спільноти спрямована на забезпечення рівних можливостей чоловіків і жінок шляхом реалізації їх рівних прав, обов'язків, запобігання та протидію усіх форм дискримінації, у тому числі за ознакою статі, вдосконаленням механізмів реагування за вчинення сексуальних домагань або насильства.

Україна як демократична та правова держава поряд з іншими цивілізованими країнами підтримує позицію і принцип гендерної

рівності як необхідної складової забезпечення прав людини. Зокрема державна політика України щодо забезпечення рівних прав і можливостей жінок, чоловіків спрямована на утвердження гендерної рівності; недопущення дискримінації за ознакою статі; застосування позитивних дій; запобігання та протидію насильству за ознакою статі, у тому числі всім проявам насильства стосовно жінок; забезпечення рівної участі жінок і чоловіків у прийнятті суспільно важливих рішень; забезпечення рівних можливостей жінкам і чоловікам щодо поєднання професійних та сімейних обов'язків; підтримку сім'ї, формування відповідального материнства і батьківства; виховання і пропаганду серед населення України культури гендерної рівності, поширення просвітницької діяльності у цій сфері; захист суспільства від інформації, спрямованої на дискримінацію за ознакою статі [1].

Все більш поширеною стає думка, що всебічне забезпечення рівних прав та можливостей жінок, чоловіків є одним із провідних чинників збалансованого розвитку суспільства і максимального використання людських ресурсів для досягнення загального добробуту [2]. Сучасні вітчизняні наукові розробки з гендерної проблематики спрямовані на дослідження проблем вдосконалення механізмів правового регулювання гендерних питань, руйнування гендерних стереотипів та упереджень, покращення умов для всебічного розвитку людського потенціалу незалежно від статі та соціальних ролей, які виконуються.

Відтак, за результатами інтерв'ювання працівників сектору безпеки в межах дослідження «Розуміння маскуліності в секторі безпеки та оборони в Україні», організатором якого є структура «ООН-жінки» спільно з Національною академією внутрішніх справ, Київським міжнародним інститутом соціології, міжнародної громадської організації «Промундо» за підтримки й тісної співпраці з Міністерством внутрішніх справ України встановлено, що більшість респондентів підтримують важливість посилення політики забезпечення гендерної рівності в українському суспільстві та вважають за необхідне докладати більше зусиль задля цього. Частина респондентів, як серед чоловіків, так і серед жінок, мають дещо хибні уявлення та стереотипи щодо питань гендерної рівності в суспільстві: трохи більше чверті (29,2 % чоловіків, 25,9 % жінок) вважають, що коли хтось каже «гендер», вони говорять про жінок або геїв. Майже кожен п'ятий чоловік (16,3 %) та кожна десята жінка (10,8 %) схильні вважати, що розширення прав жінок означатиме обмеження прав чоловіків. Доволі багато опитаних поділяють уявлення про існування жорстко визначених гендерних ролей, до того ж чоловіки дещо частіше демонструють упереджені погляди, аніж жінки: думку, що останнє слово в прийнятті рішень у родині має бути за чоловіком, підтримують більше половини (56,3 %) чоловіків та лише близько третини (26,4 %) жінок. Із твердженням, що для усіх краще, якщо чоловік заробляє гроші, а жінка лише піклується про дім і дітей, погодилися майже половина (47,7 %) чоловіків, і лише чверть (23,1 %) жінок [3, с. 3, 24].

Отже, завдяки сучасним науковим дослідженням, аналізу європейського досвіду виконання міжнародних норм, стандартів, положень документів міжнародних організацій в українському суспільстві поступово відбувається утвердження ідеї гендерної рівності, а також усвідомлене ставлення до неї. Разом з тим задля повного розуміння та підтримки принципів гендерної рівності, усунення гендерного дисбалансу в Україні це питання залишається предметом всебічного вивчення і глибокого аналізу серед науковців, практиків, експертів, представників громадських організацій тощо.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» від 08.09.2005 № 2866-IV офіц. веб-портал. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2866-15#Text>.
2. Гендерна рівність і розвиток: погляд у контексті європейської стратегії в Україні. Центр Разумкова, 2016. 244 с.
3. Розуміння маскулінності та гендерної рівності в секторі безпеки України: аналітичний звіт / Чернявський С. С., Андрюсюк В. Г., Кудерміна О. І. та ін. Київ : Національна академія внутрішніх справ, 2020. 98 с.

Макогончук Наталія Віталіївна,

старша викладачка кафедри психології, педагогіки та соціально-економічних дисциплін Національної академії Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького, кандидатка педагогічних наук;

Голярдик Наталія Анатоліївна,

старша викладачка кафедри психології, педагогіки та соціально-економічних дисциплін Національної академії Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького, кандидатка психологічних наук;

Шумовецька Світлана Павлівна,

доцентка кафедри психології, педагогіки та соціально-економічних дисциплін Національної академії Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького, докторка педагогічних наук

РОЛЬ ГЕНДЕРУ В ОРГАНІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ І МАС-МЕДІА

В останні роки сайти соціальних мереж стали частиною повсякденного життя людей та основним каналом спілкування та соціальної взаємодії у житті багатьох людей. Дослідження соціальних мереж має важливе значення для розуміння того, як гендерна роль